ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α Θεσπρωτίας

Η συκοφαντική επίθεση από τον «κύριο» Λοβέρδο – Στελακάτο (πρώην Γρηγορόπουλο) σε βάρος της τοπικής μας επιτροπής, η οποία υιοθετείται από ακροδεξιούς, «αριστερούς» και «αυτόνομους» κύκλους συνεχίζεται και είμαστε αναγκασμένοι να τοποθετηθούμε όχι φυσικά για να ικανοποιήσουμε έναν συκοφάντη και τραμπούκο αλλά όσες /ους έχουν καλοπροαίρετα ερωτήματα.

Η κατάσταση στις ιχθυοκαλλιέργειες έχει ως εξής:

Οι εταιρείες που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα στον κλάδο των ιχθυοκαλλιεργειών αποτελούν ηγετική δύναμη στον τομέα μεσογειακών προϊόντων ιχθυοκαλλιέργειας. Πριν ένα χρόνο ολοκληρώθηκε η συγχώνευση των εταιρειών Ανδρομέδα, Νηρέας και Σελόντα με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί ένας πολύ μεγάλος όμιλος ο Andromeda Seafood, ο οποίος δραστηριοποιείται στην πάχυνση, συσκευασία και τυποποίηση ψαριών, στην παραγωγή και εμπορία ιχθυοτροφών, αλλά και στην παραγωγή και πώληση ιχθυδίων. Ο όμιλος ελέγχεται από την αμερικανική Amerra και την αραβική Mubadala και ελέγχει πλέον περίπου το 70% του κλάδου της ιχθυοκαλλιέργειας.

Η συγκέντρωση της παραγωγής στον κλάδο έχει ολοκληρωτικό μονοπωλιακό χαρακτήρα. Αυτή η συγκέντρωση πλούτου στον κλάδο συνοδεύεται από την καταστροφή των μεσαίων στρωμάτων. Τα μεσαία στρώματα στην αντίθεση κεφαλαίου – εργασίας, πιέζονται να συνταχθούν με τα κυρίαρχα επιχειρηματικά συμφέροντα του κλάδου μέχρι να συντριβούν. Τα εναπομείναντα μεσαία στρώματα του κλάδου μειώνουν το κόστος συντήρησης, τα μέτρα περιβαλλοντικής προστασίας και συμβάλλουν στην εκμετάλλευση των εργαζομένων.

Εκτός από τις απολύσεις του τελευταίου διαστήματος, μια αντεργατική μεθόδευση ήρθε από τον όμιλο Ανδρομέδα ο οποίος, σύμφωνα με το Συνδικάτο Ιχθυοκαλλιεργειών-Τροφίμων και Ποτών που ανήκει στο Εργατικό Κέντρο Θεσπρωτίας (μέλος του ΔΣ του ΕΚΘ είχε στείλει ο «κύριος» Στελακάτος στο νοσοκομείο…), πίεζε τους εργαζομένους να αποδεχθούν και να υπογράψουν συμφωνητικά εμπιστευτικότητας. Με αυτά οι εργαζόμενοι καλούνται να

παραιτηθούν από το δικαίωμα τους να απευθύνονται στο σωματείο τους, σε δικηγόρο, στην επιθεώρηση εργασίας ή σε άλλη υπηρεσία για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν στους χώρους εργασίας.

Η συγκέντρωση παραγωγής και πλούτου με όποιο κόστος, ακόμα και με την ίδια την ζωή των εργαζόμενων, η καπιταλιστική ανάπτυξη στο κλάδο πάει χέρι-χέρι με την εκμετάλλευση της φύσης, της εργασίας αλλά και τη καταστροφή των μεσαίων στρωμάτων του κλάδου.

Μια ανάπτυξη η οποία διαμορφώνεται με κριτήριο το κέρδος, την εξαγωγική αναπτυξιακή παραγωγή με κριτήριο την αλόγιστη κατάχρηση φυσικών πόρων (με σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον της περιοχής μας) , που φτάνει σε σημεία ανεπανόρθωτης καταστροφής – λεηλασίας, την οποία υπομένουν και επιβαρύνονται οι κοινωνίες μια ανάπτυξη που δεν έχει ως πρώτο κριτήριο την κάλυψη των διατροφικών αναγκών του λαού.

Υπάρχουν βασικά ερωτήματα:

Χρειάζονται τρόφιμα; Ποιος τα παράγει; Ποια είναι η ποιότητά τους; Ποιος ελέγχει την παραγωγή; Ποιο είναι το δίκτυο διανομής; Ποιος ελέγχει όλη αυτή τη διαδικασία;

Και συνεχίζουμε: Πρέπει να τρώει ο κόσμος, ο λαός ψάρι; Επαρκούν τα ελεύθερα αλιεύματα; Χρειάζονται ιχθυοκαλλιέργειες ή να κλείσουν;

Η άποψή μας:

Πιστεύουμε ότι χρειαζόμαστε μια αγροτοκτηνοτροφική παραγωγή-αλιεία και ιχθυοκαλλιέργεια με κριτήριο τη κάλυψη των βασικών διατροφικών αναγκών του κάθε λαού, την προστασία του περιβάλλοντος και μετά την εξαγωγική δραστηριότητα στα πλαίσια των διεθνιστικών σχέσεων αλληλεγγύης, ειρήνης και φιλίας των λαών.

Το πρόβλημα είναι ότι η παραγωγή και η διαχείριση των αγροτοκτηνοτροφικών προϊόντων αλλά και των προϊόντων της ιχθυοκαλλιέργειας ελέγχεται από μια χούφτα καπιταλιστών στην Ελλάδα και από αγροτοδιατροφικούς κολοσσούς σε παγκόσμιο επίπεδο.

Στην Ελλάδα τα τελευταία 20 χρόνια έχει διαμορφωθεί πιο έντονα στον αγροτοδιατροφικό τομέα το μπλοκ που ισχυροποιείται-κερδίζει και αποτελείται από: το αγροτοδιατροφικό

κεφάλαιο, το οποίο αποτελεί μια από τις ναυαρχίδες του ελληνικού κεφαλαίου, τους ντόπιους καπιταλιστές με τα πολυκαταστήματα εμπορίας τροφίμων, το κύκλωμα μεγαλέμπορων- βιομηχάνων (ζωοτροφών, ιχθυοτροφών, λιπασμάτων, φαρμάκων), τους μεγαλοπαραγωγούς, την πλειοψηφούσα συνδικαλιστική γραφειοκρατία (απέναντι στην οποία πρέπει να ανοίξουν μέτωπο οι μικρομεσαίοι ιχθυοκαλλιεργητές) αλλά και το πολιτικό και επιστημονικό προσωπικό που τους στηρίζει.

Και από την άλλη πλευρά είναι αρκετοί μικρομεσαίοι παραγωγοί, οι Έλληνες μισθωτοί στον αγροτοδιατροφικό τομέα («μόνιμοι» και εποχικοί), οι ξένοι μετανάστες εργάτες, και οι μικροί αυτοαπασχολούμενοι του χώρου (π.χ. γεωτεχνικοί, ψαράδες, τεχνίτες, άλλα επαγγέλματα που εξαρτώνται από την αγροτική παραγωγή), στους οποίους μειώνεται το απαραίτητο για να ζήσουν εισόδημα.

Ο παραγόμενος πλούτος σε συνδυασμό με τις τεράστιες επιστημονικοτεχνικές δυνατότητες της εποχής μας , δημιουργούν όρους για να ταϊστεί ποσοτικά αλλά και ποιοτικά ο λαός..

Απαιτείται:

Να δημιουργηθεί κοινό μέτωπο των βιοπαλαιστών αγροτοκτηνοτρόφων-αλιέων-ιχθυοκαλλιεργητών με την πολυεθνική εργατική τάξη, τους άνεργους και τη νεολαία για την έξοδο από την Ε.Ε και τη σύγκρουση με την πολιτική του κεφαλαίου για να μην πεινάσει ο λαός με πρόγραμμα πάλης που περιλαμβάνει:

1) τη δημιουργία δημοκρατικών πρωτοβάθμιων παραγωγικών συνεταιρισμών των βιοπαλαιστών αγροτοκτηνοτρόφων–αλιέων-ιχθυοκαλλιεργητών. Συνεταιρισμών ενταγμένων σε μια σχεδιοποιημένη οικονομία με κριτήριο ότι θέλουμε να γίνουμε οι «ελεύθεροι συνεταιρισμένοι παραγωγοί», με κοινωνικοποιημένη τη γη και με εργατικό έλεγχο.

2) την εθνικοποίηση-κρατικοποίηση χωρίς αποζημίωση των τραπεζών και όλων των αγροτοδιατροφικών επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας (σε αυτές ανήκουν και οι ιχθυοκαλλιέργειες).

3) τη δημιουργία ενιαίου δημόσιου φορέα τροφίμων, ερευνητικών κέντρων, σε συνεργασία με τους παραγωγικούς συνεταιρισμούς και τα δημόσια πανεπιστήμια, που θα συμβάλλει στην ανασυγκρότηση του παραγωγικού ιστού με κεντρικό σχεδιασμό και με κριτήριο τις λαϊκές ανάγκες. Με δημόσια πανεπιστήμια υποταγμένα στις κοινωνικές ανάγκες και όχι στη καπιταλιστική μηχανή. Με συνεχή δωρεάν επιμόρφωση των επιστημόνων του κλάδου (στη

περίπτωσή μας των ιχθυολόγων με πτυχίο εννοείται...).

4) ένα δημόσιο φορέα τροφίμων που θα ελέγχει πλήρως τα σημεία πώλησης με δημοκρατικό εργατικό έλεγχο στην επάρκεια, στη διάθεση και στον έλεγχο των τιμών.

5) την ικανοποίηση των άμεσων αναγκών επιβίωσης που προβάλλουν τα συλλογικά όργανα αυτών που παράγουν τον πλούτο για να υπάρχουν όροι παραμονής στην ύπαιθρο και στη θάλασσα.

6) την περιβαλλοντική προστασία, τη δημόσια δωρεάν παιδεία και υγεία. Την ανάπτυξη και ανάδειξη των τοπικών πολιτισμών μέσω των παραγόμενων προϊόντων.

Προτείνουμε ένα πρόγραμμα πάλης (στον αγροτοδιατροφικό τομέα στον οποίο εντάσσεται η ιχθυοκαλλιέργεια), το οποίο αποτελεί κομμάτι του συνολικού αντικαπιταλιστικού μας προγράμματος που έρχεται σε ρήξη με την κυρίαρχη πολιτική και ανοίγει ένα άλλο δρόμο παραγωγής.

Αυτές είναι περιληπτικά οι θέσεις μας και καλό είναι να μην πιάνει ο «κ.» Στελακάτος την ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α Θεσπρωτίας στο στόμα του. Η δικαστική του αντιπαράθεση με ιχθυοκαλλιεργητές που δεν είναι μέλη μας αλλά συγγενείς μελών μας, είναι δικό του πρόβλημα και όχι δικό μας... Δεν υπερασπιζόμαστε συκοφάντες τραμπούκους και ψεύτες. Η δικαστική του αντιπαράθεση όμως με εργαζόμενες/ους στις/στους οποίες/ους έχει ασκήσει λεκτική βία και όχι μόνο είναι και δικό μας πρόβλημα (είμαστε άλλωστε φανατικά αντίθετοι και με την έμφυλη βία...). Πρόβλημά μας είναι επίσης και η βίαιη διάλυση φοιτητικών εκλογών και άλλα κατορθώματα ... που εμείς δεν τα λύνουμε στα δικαστήρια αλλά τα λύνουμε με πολιτικό–ιδεολογικό και οργανωτικό τρόπο όποτε χρειαστεί...